

stor; thi troede de, at det var en virkelig Ulykke, saa vilde de naturligtvis som patriotiske Mænd dæmpe Ilden; men de tro ikke, at den er saa farlig, og saa mene de, at man nok kan more sig med at puste til den.

Første Viceformand (Høgskbro): Jeg tror, at det er alle ærede Medlemmers Ønske at dæmpe den Ild, der kan være til Stede, og det bør det ærede Medlem ogsaa.

Thomsen: Ja det skulde glæde mig ganske overordentlig, om Fremtiden i denne Henseende vilde vise sig forskjellig fra Fortiden. Se vi nemlig hen til Fortiden, ja, hvorledes gik det saa vel til tidligere? Vi have haft en Forhandling tidligere om provisoriske Finantslove, nemlig i 1877. Jeg erindrer da, at der blev givet visse Regler for den parlamentariske Forhandling her i Salen. Formanden udtalte den Gang, paa den Dag, da den provisoriske Finantslov skulde behandles: „Jeg tror, at det vil være hensigtsmæssigt, for at ærede Medlemmer, som ville deltage i Debatten, ikke skulle komme til imod deres Villie at forse sig imod Reglerne for Forhandlingerne, at gjøre nogle korte almindelige Bemærkninger, som den foreliggende Sag giver Anledning til. Det er en Selvfølge, at da den provisoriske Lov, som foreligger i Anmærkningerne til det Lovforslag, som er under Forhandling, opfattes i sit Væsen høist forskjelligt, ville Udtrykkene for denne Opfattelse have deres berettigede Plads her, og den Styrke, hvormed de blive fremsatte, kan ikke være Maalestokken for Udtrykkenes Berettigelse. Nu for saa vidt der i Udtalelserne maatte blive fremsat en saadan Mening som den, at det fra den ene eller den anden Side var Hensigten at gaa udenfor Grundloven, vil jeg anse en saadan Udtalelse for at ligge udenfor en parlamentarisk Debats Grændser. Jeg vil i Forbindelse hermed henstille, at ærede Medlemmer, hvilke Tanker de end maatte finde sig foranledigede til at have, maatte indse Nødvendigheden af, at man her i Forhandlingerne gaar ud fra, at Medlemmerne ved Afstemningerne, hvorledes de end føle sig forpligtede til at give disse, lige meget have den Hensigt at være Grundloven tro“. Det var den Regel, som blev givet i 1877 for

Debatten, men hvorledes er det imidlertid gaaet senere? Ja, der er jo sket en vis Forandring heri. Hvoraa kom Overgangen? Det er vanskeligt at sige, men jeg kan ganske vist paavise et Punkt, hvor denne Regel ikke mere blev fulgt, at man vel havde Lov til at udtale forskjellige Meninger om, hvad der var grundlovmæssigt, vel havde Lov til at udtale, at, hvad der skete fra den ene eller den anden Side, kunde være en Overskridelse af Grundloven, men at man ikke havde Lov til at udtale Noget om Hensigten, der ledede de Paagjældende. Jeg kan paavise et saadant Faktum. Det var den Dag, da der fra Formandspladsen her i Salen i det sidste Møde af forrige Samling, jeg tror den 1ste April i Fjor, blev indbragt et Forslag til Beslutning af 9 Medlemmer, hvor Regjeringen sigtedes for et længe forberedt Grundlovsbrud, for at have have den Hensigt at bryde Grundloven.

Første Viceformand (Høgskbro): Det beror paa en Misforstaaelse. Hvis det ærede Medlem vil læse den Udtalelse, han sigter til, omhyggelig, vil han se, at ligesom de Regler, han først oplæste, vistnok bestaaende have været overholdte her i Salen, saaledes blev de ogsaa overholdte den Gang. Jeg skal ligeledes, for saa vidt det staar til mig, drage Omhu for, at de fremdeles blive overholdte.

Thomsen: At det ærede Medlem, som sidder paa Formandspladsen, vil overholde for Fremtiden denne Regel, derom er jeg fuldt overbevist; men naar den høitærede Formand siger, at den altid har været overholdt tidligere, vil jeg henstille, om det kan siges, naar vi gaa bort fra det Exempel, jeg før nævnte. Da der var Debat om en af de provisoriske Love, jeg tror, det var den provisoriske Finantslov, udtalte det ærede Medlem fra Sorø (Alberti), at han udtryffeligt sigtede Regjeringen for med Forsæt at have brudt Grundloven.

Første Viceformand (Høgskbro): Det kan ikke være rigtigt under denne Sags Behandling at drage ind under Diskussionen, hvad der er foregaaet ved andre Sager i tidligere Tider. Jeg maa bede det ærede Medlem om at holde sig til den foreliggende Sag.